

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2009. szeptember 22-én, kedden, 13.00 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

275. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Konzultáció a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetési törvényjavaslatának közoktatást és nemzeti és etnikai kisebbségi oktatást és nevelést érintő előirányzatairól
Előadó: Simon Istvánné főosztályvezető, OKM Nemzetiségi Főosztály
2. Tankönyvjóváahagyás
Előadó: Magyar Zita osztályvezető, OH Tankönyvosztály
3. Egyebek
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök, OKB

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető:

Prin Andrea (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsító szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Piller Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzetiségi Főosztály)
Csillag Márta főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
Móré Tamás főosztályvezető-helyettes (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Költségvetési Főosztály)
Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal, Tankönyvosztály)
Pálfi Erika referens (Oktatási Hivatal, Tankönyvosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 57 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Kedves Kollégák! Megkezdjük bizottsági ülésünket. Szép jó napot kívánok mindenkinek.

Tisztelettel köszöntöm Csillag Márta főosztályvezető asszonyt, Simon Istvánné főosztályvezető asszonyt, Paulik Antal urat, a bizottság valamennyi tagját.

Gondolom, a kiküldött anyagok a napirendi pontokhoz mindenkire eljutottak, részben postán, részben e-mailben még tegnap délután.

Mindjárt rá is térünk az 1. napirendi pontra, mert főosztályvezető asszonynak tovább kell mennie más bizottságba. Át is adom a szót.

SIMON ISTVÁNNÉ: Néhány mondatban szeretném csupán bevezetni az 1. napirendi pontot. A jövő évi költségvetéssel kapcsolatban fognak tájékoztatást kapni, illetve erről vitát folytatni.

A közoktatási rendszer része a nemzetiségi oktatás, így aztán természetesen a nemzetiségi oktatás általános feladatainak finanszírozását érinti a jövő évi költségvetési törvény általában. Ugyanide tartoznak a nemzetiségi normatívák, szakmai normatívák, amelyek szintén némileg csökkennek, mert nevezhetjük ezt bárminek, végül is a feladatok mögé rakható források csökkennek a jövő évben.

Ugyanakkor a nemzetiségi feladatok ellátására elkülönített keret nem csökken jelentősen. 50 millió forinttal csökken a jelenlegi tényadatok szerint. Ez azért bizakodásra ad okot. Az idén sikerült a tankönyvcserét ebből a forrásból megoldanunk, tehát a három- vagy négyévenkénti esedékes tankönyvcserét. Ez azt jelenti, hogy jövőre körülbelül 100 millió forinttal kevesebbet kell költenünk a tankönyv biztosítására. Az új fejlesztéseket kell megfinanszíroznunk. Az idén 250 millió forintba került az összes tankönyvcseré, egy átlagos évben, ha a fejlesztéseket is figyelembe vesszük, ennek a felébe kerül. Ott tehát egy százmillió forintos keret maradhat.

Természetesen többet kell hozzátennünk majd az elkülönített keretből ahhoz, hogy az intézmények költségvetése elérje a 80, 90, illetve a 100 százalékot, mert az alaptámogatások némileg csökkennek. De ez a forrás, amely előreláthatólag rendelkezésünkre áll, erre is módot ad.

Kevesebb lesz jövőre a vegyes bizottsági ajánlásokból adódó feladatok ellátása, már ami az 5. számú melléklet keretét érinti. Ezt inkább szerb vonatkozásban mondanám, hogy a szerb–magyar vegyes bizottság ülésezet, megfogalmazott egy ajánlást a battonyai szerb iskola felújítására. Úgy általánosítottuk a szöveget a költségvetési törvényben, hogy nem nevesítettük mint kormányhatározattal megerősített vegyes bizottsági ajánlások feladatainak ellátását, hanem azt mondjuk, hogy a vegyes bizottsági ajánlások feladatainak ellátására biztosítandó keret. Így nem lesz annak elvben akadálya, hogy elkezdődjék a szerb iskola felújítása, mert nagyon rossz állapotban van. Azt tudni kell, hogy ezt az állapotot feltétlenül javítani kell, nem lesz ennek akadálya. És nincs más, tehát ennek a keretnek a terhére más feladat nincs. Ezért ez a keret a jövő évben elégséges lesz.

Az idén a nagyját befejezzük a munkatankönyvek átalakításának, tehát jövőre már nem terheli a fejezetet sem ez a nagy feladat. Az idén együttműködve mintegy 87 millió forintot sikerült elkülöníteni erre a feladatra. A lejárt engedélyszámú munkatankönyvek átalakítására gondolok; ennek a zöme most már lezajlik, az új fejlesztések nem így készülnek; erre sem lesz gond. EU-s forrásból történnek a fejlesztések és a fordítások. Ezért úgy gondolom, hogy a jövő évben a nemzetiségi feladatok ellátása tekintetében, akkor is, ha csökkennek a számok, és látni kell, hogy nem drasztikusan csökkennek nemzetiségi területen, boldogulni fogunk, mármint a nemzetiségi oktatás területén.

Köszönöm szépen. És ha részletekről eshet szó majd nemzetiségi feladatok tekintetében, azt szerintem hagyjuk legutoljára, mert főosztályvezető asszonynak kettőkor el kell mennie, és hogy addig feltehessék a kérdéseiket.

ELNÖK: Átadom a szót főosztályvezető asszonynak.

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel köszöntöm önöket. A 2010. évi költségvetési tervezet egyeztetésére kértük a tisztelt bizottság tagjait. Nagyon rövid bevezetőt mondanék csak, hiszen úgy gondolom, minden anyagot elküldtünk önöknek. Igyekeztünk támogatni azzal az önök munkáját, hogy csak a 3., 5. és 8. mellékletet küldtük a költségvetési törvényből, és tegnap még a hétvégén a parlament honlapján megjelent úgynevezett saláta-törvényjavaslatból, a költségvetést megalapozó törvényjavaslatból is csak azokat küldtük el önöknek, amelyek a közoktatást érintik, hogy ne kelljen olyan sok papírt kezelni meg olyan sokat olvasni. E mellé összeállított a Közoktatási Főosztály egy rövid anyagot, amelyet azért készítettünk, hogy át tudják tekinteni, melyek a közoktatást érintő változások a 2010-es költségvetés törvénytervezetében. Úgyhogy én ezeket nem ismételném meg, hanem néhány szót szólnék a nagyobb összefüggésekről.

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium előzetes számításai szerint, pontosabban Móra Tamás úr számításai szerint 37,1 milliárd forinttal csökken a közoktatásban az alap-hozzájárulások szintje. Ez azt jelenti, hogy a teljesítménymutató alapú hozzájárulás, illetve az ezt követő kiegészítő hozzájárulások csökkenése összesen 37 milliárd forint. Ez úgy tevődik össze, hogy 12 milliárd forintot jelent a teljesítménymutató paraméterváltozása, ami ennek a bizonyos paraméterrendszernek a felmenő rendszerben történő, technikai értelemben történő kiteljesítését jelenti, és mintegy 25 milliárd forintot jelent még az egy teljesítményegységre eső fajlagos összeg csökkenése. Lényegében arról van szó, mint mindannyian tudják, hogy a fajlagos támogatások csökkenését a költségvetési törvényben főleg a bérhordozó normatívák esetében a tételes eho eltörlése és a tb-járulékok 5 százalékos csökkenése okozza. Tamás számításai szerint – de ha nem, megkérem Tamást, javítson ki – lényegében ebből a 37 milliárdból 27 milliárd forintot ez a két tétel jelent. (*Móra Tamás: Így van.*) Ez azt jelenti, hogy a közoktatási alap- és kiegészítő normatívák csökkenésének nagy részét, kétharmadát, 27 milliárd forintot azok a tételek teszik ki, amelyek lényegében a munkáltatókat terhelő járulék csökkentése és eho eltörlése jelent, tehát nem is kell kifizetni. A fennmaradó 10 milliárd forint megoszlik különböző tételek között. Nem szeretném titkolni, hogy elég nagy veszteséget szenved el az alapfokú művészetoktatás támogatása, ott mintegy 1,6 milliárdos forráskivonás történik. Önöket talán jobban érinti vagy érdekli, hogy 2010-től a két tanítási nyelvű intézmények normatíváinak megszűnése is például ebbe a körbe tartozik. A többi csökkenést lényegében a költségvetési törvény 5. számú mellékletében szereplő fejlesztési források elvesztése jelenti elsősorban.

Igyekezett a tárca fékezni mindazokat a kezdeményezéseket, amelyek az alapfeladatokat sértették volna erőteljesebben. Ezért azoknak a fejlesztési forrásoknak az elvesztését választotta inkább az oktatáspolitikai, amelyek ugyan fájnak mindannyiunknak, de nem az alapműködést veszélyeztetik. Ilyen például a minőségbiztosításra, mérésre odaadott pénzeszközök, pályázati úton elnyerhető pénzeszközök, vagy az az 1 milliárd forint, amelyet úgynevezett teljesítménymotivációs alaprak hívtunk, és éppen most az ideit döntötte el a miniszter úr, és nyerték el az intézmények; már a múlt hét óta kint van a honlapon. Vagy a komprehenzív iskola szervezésének támogatására biztosított pénzeszköz; és ugyanilyen a 8. mellékletben található pedagógus-szakvizsga és továbbképzés támogatása, amely jogcím egyébként az 5. mellékletben megjelenik. Az oktatási kormányzatnak az a célja, hogy legalább

azokat a továbbképzéseket, amelyeket megkezdték kollégáink főleg a felsőoktatásban, valamilyen módon finanszírozni lehessen az elkövetkezendő időben.

Szeretném még megemlíteni, hogy eltűnt a támogatása a fővárosi, megyei közalapítványoknak is. Igaz, hogy az elmúlt években folyamatosan csökkent, az idei költségvetési törvényben 500 millió forint szerepelt, a tervezetben ez a tétel már nem szerepel.

Néhány mondatot szeretnék elmondani arról, melyek azok a feladatok, amelyeket a kormányzat, az NFÜ és NFGM együttműködésével megpróbálunk más fejlesztési forrásokból támogatni. Ilyen például a pedagógus-továbbképzés ügye. Önök a múlt hét csütörtöke óta láthatnak az NFÜ honlapján egy pályázati felhívást, amely társadalmi vitán van. Javaslom is, hogy nézzék meg nemzetiségi intézményi szempontból, merthogy még nem végleges ez a pályázati felhívás, hanem egy előzetes vita. Itt mintegy 7 milliárd forintos összegről van szó, ezt a 7 milliárd forintot intézmények pályázhatják majd, vélhetően októberben nyílik meg ez a pályázati ablak. Úgy hívják, ennek az a száma – mert ezeknek mindig száma van –, hogy TÁMOP 3.1.5/A. Ez a pályázat azért nagyon fontos, mert az iskola pedagógusát küldheti felsőoktatási intézménybe tanulni, tehát ez egy iskolai pályázat. Megfelelő szakterületek vannak megjelölve, többek között például a nemzetiségi nyelvek találhatóak ezekben a szakirányú továbbképzésekben, amelyekre mehetnek a kollégák. Azért nagyon kedvező ez a konstrukció, és gyakorlatilag az állami támogatás egy részét bőven ki fogja váltani a felsőoktatási képzéseket illetően, mert arról szól a konstrukció, hogy a pedagóguskollégát az iskola igazgatójának munkaidő-kedvezményben kell részesítenie, mégpedig 50 százalékos munkaidő-kedvezményben, cserébe a pedagóguskolléga helyettesítéséről gondoskodik maga a program, valamint gondoskodik a kolléga minden költségéről, ami a továbbképzéssel vagy a felsőoktatási képzéssel kapcsolatos, az utazástól a jegyzetvásárlásig és a tandíjig bezárólag. Tehát úgy gondolom, biztos, hogy a továbbképzési igények egyik része teljesíthető ezzel a programmal, ha ezt megpályázzák. A másik részére pedig ugyanennek a konstrukciónak lesz egy B-része, amely tervezés alatt van az NFÜ-ben. Ez kimondottan csak a pedagógus-továbbképzéseket, tehát nem a felsőoktatási intézményi képzéseket, hanem csak a pedagógus-továbbképzéseket fogja támogatni, de azt különösen privilegizált területen, a pedagógusok nyelvi kompetenciájának növelése, illetve az IKT-kompetencianövelés területén, azon kívül pedig egyéb más pedagógus-továbbképzésekre is lehet pályázni. Mintegy 4 milliárd forint lesz ennek az összege, és az ősszel ez a pályázat is megjelenik.

Úgy gondolom tehát, hogy ezekkel az ÚMFT-s programokkal, legalábbis ezzel a kettővel a pedagógus-továbbképzés hiányát megpróbálja a kormányzat enyhíteni, ráadásul, úgy gondolom, jóval jelentősebb összegek bevonásával, mint amennyi a költségvetési törvényből kikerült. Valóban szeretném fölhívni az önök figyelmét erre a pályázatra, hogy azokra a megfelelő szakirányú továbbképzésekre, amely a nemzetiségi oktatásban fontos lenne, meg a nemzetiségi nyelven tanító pedagógusok képzésére lenne módjuk itt most pályázni, ha megigénylik ezt a támogatást.

A másik ilyen nagyon fontos kezdeményezése az NFÜ-nek, hogy egy olyan fejlesztési programot is indítson el a kormányzat, amely a gyermekek délutáni szabadidős elfoglaltságához nyújthatna támogatást az intézményeknek. Úgy gondolom, elég sok elvesztés érte az iskolákat, és elsősorban ezen a területen, a délutáni szabadidős foglalkozások és sportfoglalkozások területén látjuk, hogy nagyon sok óraszámot vesztek el az intézmények. Úgyhogy a minisztériumnak van egy olyan kezdeményezése, hogy erre is lehessen az elkövetkezendő időben pályázni.

Köszönöm szépen. Azt javaslom, amennyiben kérdésük, véleményük van, mondják el. Tamás?

MÓRÉ TAMÁS: Köszönöm szépen, nem kívánom kiegészíteni az elhangzottakat, az nagyon alapos volt.

ELNÖK: Móra Tamás főosztályvezető-helyettes urat köszöntöm a Költségvetési Főosztályról.

Tessék parancsolni! Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy körülbelül kétórás fázismegelőzéssel ezt már hallottam, jobban mondvá alkalmam volt ebben a témában is tájékoztatót meghallgatni; főosztályvezető asszony is ott volt. Ezért megpróbálok saját kútfőből meríteni, bár nagyon sok olyan dolog, amit ott már hallottam, összecseng azzal, amit én szerettem volna elmondani.

Emlékszem, néhány évvel ezelőtt Zsuzsa mondta azt, hogy a kisebbségi oktatás tulajdonképpen egy halmozottan hátrányos helyzetű terület; ezt most Schäffer igazgató úr is elmondta másfél órával ezelőtt. Valóban úgy tűnik, hogy a kisebbségi közoktatásra szánt összegek jelentősen nem csökkentek. Én viszont azt az információt hallottam az országos önkormányzatunk elnökétől, hogy arra is ígéret volt, hogy ez egyáltalán nem fog csökkenni. De a gond az, hogy bár azok a normatívák, amelyek kifejezetten kisebbségi, nem csökkentek, de az összes többi, ami jelentősen csökkent – bár a legutóbbi információk szerint a közétkezéssel kapcsolatos még tárgyalás alatt áll, úgyhogy azt innen kiveszem –, kezdve a kollégiumi normatívától az érettségi vizsgák megszervezéséig, de mondhatnám a továbbképzést, ezek mind olyan dolgok, amelyek bár nem közvetlenül a kisebbségi közoktatásra vonatkoznak, de ugyanúgy érintenek minket is. Ez így összességében, úgy látom, már tényleg komoly problémát okoz.

Én valójában összesen három vagy négy hete vagyok abban a helyzetben, hogy közvetlenül is beleláthatok bizonyos finanszírozási mechanizmusokba a közoktatáson belül, de úgy gondolom, egy idő után – amit mondani is szoktam – a minőség rovására fog menni ez a nagy..., nem akarom az „elvonás” szót használni... (*Közbeszólások.*) takarékoskodás, igen, köszönöm szépen. Ez minket mint kis kisebbséget főleg azért érint, mert eleve kis létszámú iskoláink vannak, eleve kicsi az a populáció, amiből meríthetünk, és a fennmaradásunk kerül veszélybe azáltal, ha megszűnik az iskolarendszerünk. Mindig azt szoktam mondani – bár tudom, hogy ezt nem nagyon illik –, hogy a pozitív diszkrimináció nagyon jó lenne ebben az esetben, de sajnos olyan érzésem van, ezt mondtam is, amikor följöttem, hogy eléggé depresszívnek éreztem az egész hangulatot, ami lent volt. (*Medvegy Pálné: Minusz 37 milliárdtól mitől lenne jó kedvünk?*) Igen. És továbbra is gondolkodni kellene azon, melyek azok a mechanizmusok, amivel ezt enyhíteni lehet.

A TÁMOP-pályázat valóban egy eszköz, de ez egy akkora pluszadminisztrációt ró az intézményekre...! A legutóbbi TÁMOP-pályázatnál, amire beadtuk az anyagot, mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy nálunk, szerbeknél nem az egyetlen intézményünk volt a főpályázó, ezért kicsit enyhébb volt rajunk a nyomás, de az országos önkormányzatunk oktatási bizottságának elnökeként láttam, hogy körülbelül 300 oldal volt, ha nem több, az az anyag, amit be kellett adni. Én alapjában véve egy értelmes embernek tartom magam, de ennyire nem, úgyhogy én ebbe nem tudok belemenni. Viszont információim szerint már az is óriási költség, hogyha valaki profi céggel akar ilyen pályázatokat megírni, amit nem feltétlenül tud egy nullforintos dologi kerettel rendelkező iskola megfinanszírozni. Úgyhogy jó, hogy ez van, én ezt a TÁMOP-pályázatot már olvastam, fel is csillant a szemem. Meg fogjuk próbálni, megkíséreljük teljesíteni a feltételeket, de nem lesz egy egyszerű dolog. Úgyhogy én nem érzem úgy, hogy ez teljes mértékben kompenzálhat valamit, ami alanyi jogon járt, hogy úgy mondjam. Egy pályázat, bármennyire is igyekszik az ember, nem egy fix

összeg. Úgyhogy valóban lehetőséget ad, de nem biztos, hogy mindenki élni tud majd ezzel a lehetőséggel. Arról nem is beszélve, hogy a tanárképzés területén – és most nem akarom ezzel az időt húzni – szintén komoly gondok vannak.

A lényege a dolognak az, hogy jó lenne, ha bizonyos tételeken lehetne enyhíteni, pusztán azért, hogy egy kis levegőhöz jussanak az iskolák. Mindig úgy érzem, ez az egész rendszer olyan, hogy a piramis alján lévő emberek különböző tornamutatványokat mutatnak be már több éve, hogy két malomkő között őrlődve meg tudjanak felelni a feladatnak, és a gyerekek ne károsodjanak. Tudom, hogy bizonyos dolgok elkerülhetetlenek, de jó lenne mégis elérni egy kis enyhítést, mert nagyon úgy néz ki a dolog – orvosi nyelven szólva –, hogy újra kell majd éleszteni a rendszert, ha tovább folytatódik ez a tendencia. Köszönöm szépen.

Szeretném még megköszönni főosztályvezető asszonynak. Hájjal kenegetés volt nekem ez a battonyai iskolával kapcsolatos információ.

SIMON ISTVÁNNÉ: Indokolt annak az iskolának a rendbetétele valamilyen szinten.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólás, kérdés? Alelnök asszony!

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főosztályvezető Asszonyok! Tisztelt Bizottság! Én tudomásul veszem azt, hogy Magyarországon pénzügyi, gazdasági és erkölcsi válság van. Azt is tudomásul veszem, hogy ezt kezelni kell. És azt is tudomásul veszem, hogy a megoldási folyamatnak mindenki szereplője kell legyen. Ha hinnék abban, hogy valóban megoldást ad, akkor még szorosabbra húznám a nadrágszíjamra. De azt megkérdőjelezem, mert ahhoz már kopott vagyok. Én az oktatási tárcától azt a 37 milliárdot... *(Csillag Márta: Nem a tárcától, attól többet. Ez csak a közoktatás.)* Igen, a közoktatástól; azt a 37 milliárdot én azért nagyon soknak tartom. Még akkor is, ha abból 25 vagy 27 milliárd a járulékok, egyebek csökkenése.

Megmondom őszintén, amikor az interneten megjelent a 2010-es költségvetés, azonnal számoltam, gyököt vontam, mindenfélét csináltam *(Csillag Márta: Saját intézményre.)*, így van. És kimutattam azt, hogy a különbség több mint 40 millió forint. Ha abból a 40 millió forintból leveszem azt a főosztályvezető asszony által említett és az elmúlt ülésen a főosztályvezető-helyettes úr által említett 32-ről 27-re csökkentést, az már mindjárt közel 20 millió forintot jelent. Plusz még hozzáveszem azt, hogy nincs tizenharmadik havi fizetés, s a többi, s a többi. De az olló még akkor is olló marad.

Az, hogy az 1,1 milliárd forintból elvonásra kerül 50 millió, hát jó, akkor azt a gombócot le kell nyelni. Számomra az elfogadható, ahogy a főosztályvezető asszony bevezette, hogy a tankönyveket említette, s a többi, ami költségkímélő lesz 2010-ben. Viszont mindenféleképpen az országos önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi intézmények összegén elgondolkodnék nagyon mélyen, hogy látva a számokat, azt mindenféleképpen emelni kell. Megítélésem szerint feltétlenül.

Amitől az intézmény első felelőseként rettenetesen félek és aggodalommal tölt el, az az étkezési normatíva. Tudom, mert olvashatunk róla, hallhatjuk, hogy egyeztetések folynak még ezzel kapcsolatosan. Ha az étkezési normatívát, amely most, azt hiszem, 65 ezer forint volt gyerekenként, tényleg lecsökkentik 25-re *(Közbeszólások.)*, 22-re, miközben kitolódik, ha jól emlékszem rá, 7. osztályig, én azt nagyon nagy veszélynek tartom. Mert kiszámoltam, hogy ha most 183 tanítási nap van, ha a lurkó nem hiányzik, akkor az ebédjét fedezi, semmi egyebet. Tehát ott tényleg kelepce van. Ehhez hozzá kell venni még azt, hogy Magyarország területi eloszlása milyen, milyen különbségek vannak munkanélküliség tekintetében, milyen a

Dunántúl, milyen a Viharsarok, és így tovább. Meggyőződésem, hogy növekedni fog azon gyerekek száma, illetve azon családok száma, akik lemondanak az uzsonnáról, és vagy lesz neki, vagy nem. Megmondom őszintén, az én iskolámban emelkedik azoknak a gyerekeknek, családoknak a száma, akik még az ebédre is lemondanak. Itt tehát én valóban gondot látok, miközben a másik oldalon tudjuk, hogy milyen nemzedéket szeretnénk felnevelni, testileg, pszichésen, erkölcsileg. Romlik, bomlik, fogy, soványodik; a gyógytestnevelést igénybe vevők száma rohamosan emelkedik, és így tovább.

Nem tiszta számomra az, hogy jelenleg az 1. napirendi pont alatt a 2010-es költségvetést együtt tárgyaljuk a Kt. módosításával. *(Simon Istvánné: Igen.)* Ha igen, akkor a következőt szeretném kérdezni. Én örülök annak, hogy az oktatásért felelős miniszter úr majd rendeletben fogja szabályozni a pedagógiai szakszolgálatok területét. Tudjuk, erről már sokszor volt szó, hogy az ilyen típusú intézmények, ilyen fenntartású intézmények, ahol az országos önkormányzat kötött az Oktatási Minisztériummal annak idején közoktatási megállapodást, azok az intézmények komoly pénzeket fizetnek a pedagógiai szakszolgálat igénybevételéért. Mondok rá példát. Ha egy óvodás gyereket elküldenek iskolaérettségi vizsgálatra, hogy első osztályba való vagy nem való, azért 27 500 forintot fizetünk gyerekenként. Egy logopédiai foglalkozás, íriszterápia, és sorolhatnám, 3750 forint/45 perc. Úgyhogy én nagyon szépen kérem az oktatási tárcát, hogy ha ez a rendelet napvilágot fog látni, mindenféleképpen szabályozásra van szükség a tekintetben is, hogy ezeknél az ilyen típusú intézményeknél a szolgáltatás ingyenes vagy nem ingyenes. Ha nem ingyenes, akkor szabályozzák be, mert a lovacska már nagyon megindult.

A másik. Elnézést kérek az Országos Kisebbségi Bizottság tagjaitól, az nincs benne, de elgondolkodtam azon, hogy ha már a közoktatási törvény módosul, megfogalmaztam magamban azt, hogy ha rajtam állna, biztosan módosítanám a 98. §-t is, amelyik arról rendelkezik, hogy az OKB a miniszter úrnak a..., azt nem mondanám, hogy tanácsadó testülete, de valami szakmai segítőtje, vagy valami. *(Fábiánné Orosz Ibolya: De az. Tanácsadó testületnek hívják.)* Én módosítanám a rendeletet úgy, hogy az OKB tagja olyan legyen, aki a közoktatás szereplője, a felsőoktatás szereplője, vagy aki az oktatást segítő háttérintézmények munkájával foglalkozik. Mert én ezt tartanám igaznak, ha valóban arról beszélünk, hogy szakmai testületről van szó. Én kényelmetlenül érezném magam, ha az OKB-nak úgy lennék tagja, hogy nem tudom, milyen példát mondjak, hogy mi mással foglalkozom. Az ember úgy alkot véleményt felelősséggel, ha valóban ismeri azt a területet. Én ezen gondolkodtam el, és elnézést kérek, hogy hangoskodom itt a bizottsági ülésen.

CSILLAG MÁRTA: Elnézést kérünk, de Mór Tamás úrnak az emberi jogi bizottság ülésére kell mennie.

MÓRÉ TAMÁS: Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Alelnök asszony?

MEDVEGY PÁLNÉ: Még néhány mondatot szeretnék szólni. Örültem személy szerint annak is, hogy az oktatásügyi közvetítő szolgálat feladatát és eljárás módját, egyebeket szintén rendeletben fogják majd szabályozni. Ugye, jól gondolom, hogy az OKM háttérintézményéről van szó, Dorottya utca 8.? *(Simon Istvánné: Igen, a háttérintézményről.)* Az nagyon jó. Itt az ideje, hogy ezt feketén-fehéren, tisztán leírják, és rendezzék közös dolgainkat.

Az anyag 3. oldalán szerepel, hogy „a kormány fogja rendeletben szabályozni”, itt a nem állami fenntartókról van szó, az egyházakat is érinti. Ezzel kapcsolatosan kérdezni

szeretnék: vonatkozik az országos kisebbségi önkormányzatok által fenntartott intézményekre is ez a megállapítás?

Továbbmegyek. Foglalkozik a módosítás az óvodai csoportokkal, iskolai osztályokkal, maximális létszám 20 százalékkal történő átlépése, 10 százalék, egyebek. Én itt kérdőjelet tettem magamnak: ez azt jelenti, hogy akkor itt nem kell az Oktatási Hivatal engedélyét kérni? Azt jelenti? (*Csillag Márta: Igen.*) Köszönöm.

ELNÖK: Ezt akkor válasznak is tekinthetjük a kérdésre.

CSILLAG MÁRTA: Igen, így van.

ELNÖK: Jó.

MEDVEGY PÁLNÉ: Az anyag 15. §-a már a gyermekvédelemmel foglalkozik. Itt van egy olyan mondat, hogy „az egyházi kiegészítő támogatás megtérítésére a Kincstár külön kormányrendeletben meghatározott eljárás szerint határozatban dönt”. Nem értem, hogy ez mit jelent. A Kincstár dönthet, kormányrendeletben? Fogalmam sincs.

Köszönöm.

ELNÖK: Amit alelnök asszony a tőle megszokott alaposággal elmondott, én is csak meg tudom erősíteni, de megismételni nem szeretném. Az a kis elemzés, amelyet ő elvégzett, a mi kis költségvetésünkben is 49 millió forint kiesést jelent, amelynek becslések szerint körülbelül a 8 százalékát lehet megtakarítani. Tehát eléggé nehéz lesz a helyzet, ezt mindannyian érezzük.

Egyetértve azzal, amit Jovánka is bevezetőként említett a halmozottan hátrányos helyzettel kapcsolatban, még ha nem is a hivatalos meghatározás szerint, de a kisebbségi intézmények valahol ebbe a kategóriába tartoznak. Több év alatt, tizenkét év alatt volt módon megismerni a többi kisebbség problémáját, a kis kisebbségek küzdelmét azért, hogy egyáltalán eljussanak egy olyan pontra, hogy oktatási rendszert tudjanak működtetni, hogy azt az alapvető feladatot, amely elvárható tőlük, hogy az identitásmegőrzés számára az iskolát biztosítsák, ez most eléggé olyan helyzetbe kerül, ami nagyon fájó.

Megerősítem azt is, amit Jovánka említett a TÁMOP-pályázattal kapcsolatban, hozzátéve azt, hogy még mindig nincs mozgás az NFÜ honlapján, pedig figyeljük, mindennap többször, hogy hátha megjelenik valami; a mai napon nem tudtam megnézni. Azt elkészíteni... Én nem profi céggént, hanem iskolaigazgatóként föl vállaltam a pályázat elkészítését: hihetetlen munka, hihetetlen adminisztráció. Az emberben sokszor fölmerül, hogy van-e értelme ennek a hihetetlen munkának, amit a kollégáimmal együtt ebbe befektettünk. Ha ugyanez lesz, mivel TÁMOP-pályázatokat tetszett említeni, ami nagyon szép kompenzációjának tűnik ennek a kiesésnek, ami az iskolákat érinti, de ha ez ugyanezzel az adminisztrációval lesz egybekapcsolva, az egy hihetetlen munka, azért, hogy esetleg egy vagy két embernek tudjam tovább finanszírozni a felsőoktatási tanulmányait, vagy adott esetben a pedagógusaimnak tudjam finanszírozni azt a továbbképzését, amit egyébként törvény vagy rendelet számukra kötelezővé tesz.

Egészen véve én sem vagyok nagyon optimista hangulatban, mindenféle megemlített optimista lehetőségek ellenére. További észrevétele van-e valakinek? Főosztályvezető asszony, tetszik tudni akkor ezekre válaszolni?

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen; a végén kezdem. Ezekre a továbbképzési pályázatokra az volt a határozott kérdésünk, hogy normatív alapúak legyenek, tehát

gyakorlatilag arra ösztönözzük az NFÜ-t, hogy egy számítógépes felületen egy adatlap kitöltésével próbáljuk meg. Nem bonyolult fejlesztésről van itt szó, mert nem mindegy, hogy vásárlásról van szó, egy eszközpályázatról van szó, amelyet elég gyorsan meg lehet igényelni, el lehet költeni a pénzt és be lehet nyújtani a számlát, vagy egy iskolai fejlesztésről van szó, amit meg is kell tervezni. Mi azt kértük, hogy a pedagógus-továbbképzéssel kapcsolatos pályázatok normatív pályázatok legyenek. Beírja az iskolaigazgató, hogy kit, mire, mennyit, és ezzel beküldi a pályázatot. Ezt valószínűleg nem kellene olyan nagyon agyonbonyolítani, mi is így gondoljuk. Különösen, hogy sokat halljuk mi most az NFÜ munkatársaitól, hogy a közoktatási intézmények abszorpciós képessége alatta marad a közművelődési intézményekének. (*Derűlttség.*) Ez nagyon szépen hangzik NFT-ül; ez ugye azt jelenti, hogy mi nehezebben vagyunk hajlandók költeni a pénzt, és dolgozni azért, hogy hozzájussunk forrásokhoz, bezzeg a közművelődési intézmények hajlandók órákat tölteni azzal, hogy pályázatokat írjanak, ha így hozzájutnak. (*Dr. Lásztity Jovánka: Biztosan jobban ráérnek.*) Ez finoman ezt a vádat jelenti, amit mindig elutasítunk, mert egyébként nem így van, mert sokkal nagyobb mértékű a forrásle hívás a közoktatási intézmények körében, mint a közművelődési intézmények körében, és különben sem szerencsés ez a szembeállítás, főleg egy tárcán belül, de kapunk mindig ilyen mondatokat is. Mi cserébe egyébként ezeket a mondatokat szoktuk elmondani, hogy leegyszerűsített, kevésbé adminisztrált pályázatokkal kicsit hatékonyabbak tudnának lenni az intézmények is. Úgyhogy én ezzel csak egyet tudok érteni, és a magam részéről mindent meg is teszek ennek érdekében, hogy ez a két említett pályázat egyszerűbb és könnyebben kezelhető legyen az elkövetkezendő időben.

Az étkezésről Zsuzsának. Valóban, Jovánka említette, hogy egy másik bizottsági ülésről jövünk, és ott talán a pénzügyminisztériumi kollégám mondta el, hogy a kormány vizsgálja a kedvezményes étkeztetés forrásbővítésének lehetőségét. Itt két jogcím van, az egyik az ingyenes étkeztetés. Ott lényegében kibővítették a gyerekek körét, most már a 7. évfolyamra jutottunk az ingyenes étkezésben. Ott forrásbővítés történik, hiszen nominálértékben talán ezer forinttal csökken az összeg, ellenben maga a létszám nő, tehát a költségvetési forrás ezen a területen mindenképpen növekszik. Itt a kedvezményes étkezés az, amelynek 65 ezerről 22 ezerre csökken a mutatószáma. Az a kedvezményes étkezés, amelyben helyi rendelettel, helyi szabályozókkal támogatja a családokat a fenntartó; idetartozik a három- és többgyermekes családok 50 százalékos étkezési térítési díja is. Úgyhogy itt most különböző számítások és további egyeztetések folynak ennek a normatívának az áttekintése ügyében. Egyelőre nem tudok róla véglegeset mondani; a költségvetési törvényjavaslatban, amelyet benyújtott a parlamentnek a kormány, úgy van, ahogy olvashatjuk, aztán a parlamenti szakaszban pedig reméljük, hogy valami pozitív elmozdulás lesz ezen a területen.

Zsuzsa említette, hogy rendeletben kívánja a miniszter szabályozni a pedagógiai szakszolgálatokat. Ennek a bizonyos közoktatási törvénymódosításnak meg az összes többi törvény módosításának, amelyek a költségvetési törvényt megalapozzák – mi magunk között itt a közigazgatásban csak salátának hívjuk ezt a törvényt –, van egy alapvető szabálya, hogy csak olyan jogszabály-módosítást engednek be, amelyek a költségvetéssel összefüggőek. Tehát mondjuk, az OKB jogállására vagy tagjaira vonatkozó módosítást nem is terjeszthetjük ilyenkor elő, csak esetleg egy önálló törvénymódosítással. De ebben a törvénycsomagban azért van ennyi felhatalmazó rendelkezés, mert gyakorlatilag minden rendeletünket, amely miniszteri szintű, meg kell erősíteni felhatalmazással, hogy legyen a miniszternek erőteljes felhatalmazása; ilyen ez a pedagógiai szakszolgálat is. De szeretném tájékoztatásul elmondani, nincs annak akadálya, hogy önök ezt a tervezetet megismerjék, mert elkészült, államigazgatási egyeztetésen van a 14-es rendelet. Semmi akadálya nincs, hogy a legközelebbi ülésre behozzuk ezt a szakszolgálati rendeletet. Ugyanez a helyzet az oktatási közvetítő szolgálatról

szóló rendelettel, az is elkészült; még további egyeztetéseink vannak, de nagyon szívesen hozzuk a bizottság elé.

A létszámra vonatkozó kérdésre szeretném mondani, hogy igen, jól olvasható, valóban nem kell létszámenedélyt kérni, ha ez benne marad a törvénycsomagban, és elfogadja a parlament.

Az a mondat, hogy kormányrendeletben meghatározott módon dönt a Kincstár a finanszírozásról, annak az egyébként remélem, már gyakorlatnak a megerősítését jelenti, hogy nem egyszerűen csak finanszíroz, hanem arról tájékoztatja és határozatban tájékoztatja az érintetteket. Ehhez egyébként a minisztériumunk mindig ragaszkodott, hogy azt a rossz joggyakorlatot, amelynek alapján gyakorlatilag csak egy finanszírozási technika működik és nincs jogorvoslat, milyen módon kérjük felülbírálni. A finanszírozási összegek megállapítása egy döntés, ami ellen van jogorvoslat, ha az határozatban történik, és ez szerintem az igénybevevők érdekeit védi elsősorban.

Az országos feladatellátás tekintetében itt pontosításra volt szükség. Nem a nemzetiségi feladatellátás miatt elsősorban, hanem bizonyos jogszabályok országos feladatellátásokhoz kötnek bizonyos kedvezményeket, ugyanakkor sok észrevételt kaptunk arra vonatkozóan, hogy nem pontosak ezek a meghatározások, nem jól követhetők a törvény utolsó értelmező paragrafusaiban. Úgyhogy ez emiatt történik így.

SIMON ISTVÁNNÉ: De azok a kivételek, amit a törvény tesz az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények tekintetében, érintetlenek maradtak.

CSILLAG MÁRTA: Így van, tehát semmiféleképpen nem érinti hátrányosan önöket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Jovánka?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Egy kérdésem van, ami lehet, hogy az én tudatlanságomon alapul, de tisztázni szeretném. Azok a pedagógiai intézetek, amelyeket országos önkormányzatok alapítottak, beletartoznak ebbe a pedagógiai szakszolgálati körbe?

CSILLAG MÁRTA: Nem. A szakszolgálat a logopédia, nevelési tanácsadás, a gyógytestnevelés; a törvény 36. §-a. A szakmai az FPI, a Szekszárdi Pedagógiai Intézet, s a többi.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ezért kezdtem úgy, hogy lehet, hogy az én tudatlanságom, de meg akartam kérdezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bízunk abban, amit tetszett ígérni, hogy az ígéretet valahogy az NFÜ-s emberek fejében is valahogy megfogannak, és a gyakorlatban is meg fognak nyilvánulni, mert az nagy könnyebbség lenne a pályázóknak.

Aelnök asszony kíván még szólni.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, elnök úr. Főosztályvezető asszony beszélt a 14-es rendeletről, a pedagógiai szakszolgálat, közvetítő szolgálat kapcsán. Azt lehet kérni OKB-ülésre?

ELNÖK: Igen, ezt tervezzük.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez tervbe is van véve.

ELNÖK: Ezzel azért az a probléma – a pedagógiai szakszolgálatra csak egy mondat erejéig visszatérve –, hogy ahány hely, annyiféleképpen értelmezik. Ezért lenne célszerű ezt áttekinteni. És ahogy az idő múlik, hajlandók arra helyben, hogy másképp értelmezzék azt, ami korábban pénzesként jelent meg.

SIMON ISTVÁNNÉ: Szerintem főosztályvezető asszony is találkozott ezzel a nagyon konkrét problémával – a nevéen kell nevezni. A törvény kimondja, hogy ez ingyenes, a szolgáltató pedig úgy fogta fel, hogy amennyiben nem a település önkormányzata, tehát nem helyi önkormányzat tartja fenn azt az adott intézményt, hanem országos önkormányzat, akkor ugyan a gyerek számára az ingyenes, de a szolgáltatásért az intézménynek magának, tehát annak a másik fenntartónak kell fizetnie. Az Oktatási és Kulturális Minisztérium már nem emlékszem, hány ízben foglalt állást, adott szakmai véleményt ebben a tárgyban, és mindannyiszor a szolgáltatást biztosító intézmény fenntartója ezt semmibe vette. Vagyis gyakorlatilag mégis kellett az intézménynek fizetnie a szolgáltatásért. Ezt a problémát kellene nagyon világosan kiiktatni, ezt a félreértést, mert ez nagyon sok pénzbe kerül az országos önkormányzatok által fenntartott intézményeknek. Holott a területén élő gyerekről neki kutya kötelessége lenne ugyanúgy gondoskodni, mint a többi gyerekről.

CSILLAG MÁRTA: Anna, szerintem nézzétek meg ezt a rendeletet legközelebb, mert itt alapvető egyértelműsítések és változások vannak a 14-es rendeletben.

Köszönöm szépen a türelmüket és a meghívásukat, és elnézésüket kérem, de el kell mennem.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és szép napot kívánunk. *(Csillag Márta távozik az ülésről.)*

Lezárhatjuk ezt a napirendi pontot a nemzetiségi feladatokkal kapcsolatosan?

MEDVEGY PÁLNÉ: Szerintem még ne zárjuk le, mert én egyet elfelejtettem.

ELNÖK: Akkor tessék parancsolni!

MEDVEGY PÁLNÉ: Én nagyon nagyra értékelem azt a tényt, hogy az 1,1 milliárd forintból jutott a szlovák oktatás számára Békéscsabán, és jutott másfajta pénztárcából is valamennyi. De ez az összeg nem elegendő ahhoz, hogy a problémát megoldja, a békéscsabai szlovák iskola problémáját, mert megítélésem szerint még 50 százalékos megoldásig sem jutnak el, ami a felújítási munkálatokat illeti. Tudni kell, hogy Békéscsabán évről évre növekszik a gyermeklétszám.

SIMON ISTVÁNNÉ: Én egyetértek alelnök asszonnyal. Azt azonban meg kell állapítani, hogy amit ennek az elkülönített keretnek a terhére tenni lehetett *(Medvegy Pálné: Azt megtettük, így van.)*, azt megtettük, így van, és ez nagyon fontos.

Amit még mondani szerettem volna: azt, hogy boldogulni fogunk, teljes mértékben számításokra alapozva mondom. Pontosán kiszámoltuk azt, hogy jövőre mennyivel költünk kevesebbet, illetve mennyivel kell kevesebbet költenünk tankönyvellátásra, és mennyivel kell kevesebbet költenünk beruházásra, mert csak egy lesz ebből a keretből. Ezért tehát a fennmaradó összeget a kis létszámú nemzetiségi kétnyelvű, illetve anyanyelvű intézmények fenntartási költségeinek a kiegészítésére tudjuk koncentrálni. Nem fognak kárt szenvedni az

1100 fő alatti településen működő általános iskolák és óvodák, ugyanúgy megkapják azt a szakmai normatíva még egyszeresét, vagy számítások alapján megnézzük, hogy minél többet tudjunk az ő számukra is odatenni. És nem szenvednek kárt az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények, mert azok is ennek a pályázatnak az analógiájára, ugyan más forrásból, de legalább 30 millió forintos támogatásban tudnak részesülni, ha a költségvetésük indokolja. Tehát boldogulni fogunk tudni.

Azt nem tudom, hogyan lehetne valóban a TÁMOP-os pályázatokat valamilyen módon egyszerűsíteni. *(Dr. Lásztity Jovánka: Ez nem embernek való.)* Én elhiszem, de amit Csillag Márta főosztályvezető asszony is elmondott, az egy továbbképzési ügy; egyébként pedig a nagyon bonyolult, nagyon sok részfeladatból álló pályázatokat nem tudom, hogyan lehet majd egyszerűsíteni, de azt azért tudni kell, hogy a minisztérium – a mondanivalójából talán kiderült – állandóan ezen van. A minisztérium egy bizonyos pont után nem szól bele, nem szólhat bele ezekbe a pályázatokba, de az előkészítés fázisában az egyszerűsítés, az ésszerűsítés, a közoktatási rendszer belülről ismerése vagy megismerése szempontjából harcol azért, hogy minél nagyobb könnyebbséget tudjon valamilyen módon kieszközölni a pályázók számára.

Elnök úr föltette a kérdést, hogy nem kaptak még visszajelzést az NFÜ-től. Én azt tudom, hogy egypár pályázat esetében nincs előbíráló, nem jelentkeztek szakemberek, hogy magukat a pályázatokat előbírálják.

ELNÖK: És érkezett visszajelzés?

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem visszajelzésük van, hanem az előbíráló fázisában vannak, tehát bírálóknak adták oda, de van egypár pályázat, ahol nincsenek megfelelő szakemberek. Kraszlán kollégám éppen azért volt most itt az ülést megelőzően, hogy konzultáljon, hogy jelentkezzenek azokra is. Ebben a fázisban van tehát, ezt akartam csak kiegészítésként elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lezárhatjuk ezt az 1. napirendi pontot? *(Nincs ellenvetés.)* Lezárjuk az 1. napirendi pontot. Köszönöm szépen főosztályvezető asszonynak.

Egyben köszöntöm Magyar Zita osztályvezető asszonyt, Pálfi Erika referens asszonyt. Tankönyvjóváahagyás következik, illetve szakértői névjegyzékre kerülés elbírálása.

Mielőtt átadom a szót, megkérdem először is, hogy érvényes-e az a lista, amelyet az anyaghoz kaptunk, illetve annak kiegészítése, amelyet IX. hó 22-ei dátummal kaptunk. *(Jelzésre:)* Tehát a lista ugyanaz, köszönöm szépen.

Kérem, hogy sorrendben haladjunk a táblázatunk szerint, amelyekről külön-külön határozatokat kell hoznunk.

Az első a KHF/4376/2009. iktatószámú tankönyv. Előadója Agatics Zorica.

AGATICS HAJNALKA: Történelem 8. osztályos tankönyv. Egyszer már volt itt az OKB előtt, és akkor a fordítást ellenőrző hölgy rengeteg hibát talált. A mostani állapot szerint a technológiai szakértő támogatja a tankönyv megjelentetését, tehát ebből a szempontból, könyvészeti szempontból rendben van.

Viszont Petrics Mária még mindig 142 hibát sorolt föl, és ezek kijavítása után támogatja. Én nem vállalom annak ódiúmat, hogy erre igent mondjak, csak a hibák kijavítása után.

ELNÖK: Tehát feltétellel támogatja a referens. (*Agatics Hajnalka: Igen.*) Akkor kérem a bizottság szavazását. (*Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen, tehát a bizottság feltétellel támogatja. (156/2009.(09.22.) számú határozat.)

A következő a KHF/4665/2009. iktatószámú történelemtankönyv, német nyelvű. A feltárt hibák javításának feltételével, tehát feltétellel támogatom ennek a könyvnek a megjelenését. Kérem a bizottsági támogatást. (*Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen. (158/2009.(09.22.) számú határozat.)

A következő a KHF/4667/2009. iktatószámú tankönyv. A fordítást ellenőrző szakértő a feltárt és a kiadó által elismert hibák javításának feltételével, tehát feltétellel támogatja szintén. Tessék parancsolni!

MAGYAR ZITA: Ez volt akkor, utána megcsinálták, de ebben még mindig van hiba, és most azt mondta Lafferton Anna, hogy még azt is javítsák ki. Mert nem javították ki az összes hibát.

ELNÖK: Igen, itt felsorolja a hibákat. Nem olyan nagyon sok már, de...

PÁLFI ERIKA: De Anna fontosnak tartotta, hogy azokat is kijavítsák, és vállalta a kiadó. Volt egy nyilatkozatuk, miszerint ezt vállalják.

ELNÖK: És ha én most azt mondom, hogy támogatom, akkor ki lesznek javítva a hibák?

MAGYAR ZITA: Nem, jó ez így, hogy feltétellel, csak az szerepeljen, hogy a szakértő által feltárt hibák, tehát ne az legyen benne, hogy a kiadó által vállalt, jó?

ELNÖK: Jó, tehát a szakértő által feltárt hibák kijavításával, feltétellel támogatjuk. Bizottság? (*Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen, tehát feltétellel támogatjuk. (158/2009.(09.22.) számú határozat.)

A következő szerb könyv, KHF/4668/2009. iktatószámmal.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez már másodszor van itt. Én szeretném támogatni, viszont lenne egy kérdésem. Ugyanis itt olyan elvi problémák merültek föl, hogy például a 12 pont, amely illusztrációként szerepel a tankönyvben, de olvashatóan, szépen, ezt most le kell fordítani, vagy nem kell lefordítani. Igazából a hibák száma úgy elfogadható, hogy ha emlékeztek, volt az a lehetőségünk, hogy már az OKB elé nem kell hozni, én vállalom, hogy megnézem, de mondjuk, azt szeretném tudni, hogy például egy 12 pontot, amely majdhogynem irodalmi műnek is vehető, le kell-e fordítani vagy nem kell lefordítani, például.

ELNÖK: Ismerem, a mi könyvünkben is benne van, nincs németre lefordítva, de a tankönyv szövegében...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nincs?

ELNÖK: Nincs, emlékezetem szerint nincs. Ez mint illusztráció szerepel, egy kép formájában, de a szöveg, nincs ugyan lefordítva, de gyakorlatilag tartalmazza.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Vida egyik jelentős észrevétele az volt, hogy ő szerette volna, ha ezt a 12 pontot is lefordítják szerbre.

ELNÖK: Nekem szerencsém volt, mert én megtaláltam egy akkori német nyelvű újságból a 12 pontnak, mint ahogy a Nemzeti dalnak is a tökéletes lefordítását. Biztos, hogy fontos lenne látni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én azt szeretném, ha ezt a könyvet támogatnánk, azzal, hogy ha lehetőség van még arra az opcióra, hogy az OKB elé már nem kell hogy kerüljön, de én még egyszer megnézném.

MAGYAR ZITA: De akkor már nem kell javítania, ha most támogatja az OKB! Akkor ez már határozatot kap!

ELNÖK: Tessék, Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Szerintem, ha illusztráció, azt nem tudod megváltoztatni, annak muszáj ott lennie magyarul, hanem úgy, ahogy Gábor mondja, gondolom, a szövegben is van utalás rá.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Persze!

AGATICS HAJNALKA: Akkor ott fordítsátok le, és kész.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ott le lesz fordítva, azzal nincs gond.

AGATICS HAJNALKA: Mert az illusztrációt nem lehet lefordítani.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A gyakorlat az, hogy nem fordítjuk. Ha az egy fotón van, egy festményben, egy dokumentumban, egy hiteles, eredeti dokumentumban van, azt nem szokás lefordítani. Főleg, ha a szövegben utalás történik rá.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, akkor én támogatom.

MAGYAR ZITA: Annyit hadd tegyek hozzá, hogy amikor bejött ez az e-mail, ezt a kérdést én is fölvettem a szakértőnek, ő azt mondta, hogy ezt szeretné. Mondjuk, én olyan szempontból tartom kicsit problémásnak, mindamellett, hogy ez természetesen az OKB döntése, hogy itt valamilyen szinten a szakértővel meg kell egyeznünk, hiszen az ő neve lesz benne a könyvben.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Azt én magamra vállalom, hogy megegyezzek a szakértővel.

MAGYAR ZITA: Azt gondolom, ez úgy tisztességes, hogy ezzel azért legyünk tisztában, mert a szakértő adja hozzá a nevét.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez természetes, ezért tettem föl a kérdést, mert több szem többet lát. Én is így gondoltam, de mivel Vida kötötte az ebet a karóhoz, ezért kérdeztem meg. De most támogatom.

ELNÖK: Jó, köszönjük szépen. Kérem a határozathozatalt. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm, tehát támogatja a bizottság. (159/2009.(09.22.) számú határozat.)
A következő egy szlovák nyelvű könyv, KHF/4374/2009. iktatószámmal.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Ez matematika 5. osztály. Itt a fordítást ellenőrző szakértő, Tímea Rezesová támogatja. Ha ő igen, én is.

ELNÖK: A referens tehát támogatja. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (160/2009.(09.22.) számú határozat.)
Következik a KHF/4366/2009. iktatószámú tankönyv.

MEDVEGY PÁLNÉ: Ez a matematika 5. évfolyam feladatgyűjtemény. Szintén támogatja a fordítást ellenőrző szakértő, úgyhogy én is.

ELNÖK: A referens tehát támogatja. És a bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. Köszönöm szépen. (161/2009.(09.22.) számú határozat.)
Következik a KHF/4365/2009. iktatószámú tankönyv.

MEDVEGY PÁLNÉ: Történelem 5. osztály, munkafüzet. Eszesné Vrbovszky Erzsébet, a fordítást ellenőrző szakértő támogatja, így tehát én is. Köszönöm.

ELNÖK: A referens támogatja. Bizottsági határozat következik. *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. Köszönjük szépen. (162/2009.(09.22.) számú határozat.)
Következik a KHF/4561/2009. iktatószámú román nyelvű tankönyv.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A szakértő támogatja, én is támogatom.

ELNÖK: A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. Köszönöm szépen. (163/2009.(09.22.) számú határozat.)

Ezzel a tankönyvek végére értünk.

Most ugyancsak az osztályvezető asszony lesz a segítségünkre. Az országos vizsgáztatási névjegyzékre és a szakértői névjegyzékre érkeztek pályázatok, amelyeket az OKB-nak is véleményeznie kell.

Az 1. sorszám alatt szerepel Horváth Gyuláné Farkas Beáta pályázata. Neki semmiféle nemzetiségi oktatásban eltöltött gyakorlata nincs – lehet, hogy véletlenül behúzta. Nem is ismerem a nevét. Úgyhogy a bizottságnak azt javaslom, hogy ne támogassuk, mert nincs gyakorlata, nincs benne a nemzetiségi oktatásban. Nem is derül ki sem az életrajzából, semmiből. *(Magyar Zita: Nyelviskolában tanított.)* Nyelviskolában tanított... Adjunk magunkra annyira, hogy ezt nem fogadjuk el. Én tehát ezt javaslom a bizottságnak. *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyetért ezzel. (164/2009.(09.22.) számú határozat.)

A következő Tóth Mihály, szlovák kisebbségi nyelv.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tóth Mihály Szegeden végzett szlovák–történelem szakon annak idején, '52-es születésű, és utána történelmet folytatott a József Attila Tudományegyetemen Szegeden. Mindenki számára látható, hogy érettségi vizsgaelnök nemzeti és etnikai kisebbségi iskolai nevelés-oktatás tekintetében és emelt szintű érettségi vizsga tantárgyi bizottságának elnöke – ezt adja be. S akkor egy faramuci helyzetet kell hogy bemutasson az ember, amikor is ellentmondásokra hívja fel a figyelmet. Ilyennel egyébként találkoztunk az elmúlt évek során, annál is inkább, mert az Oktatási Hivatal előterjesztésének

az az indoklása, hogy szlovák nyelvből csak általános iskolai végzettséggel rendelkezik, így tehát az előterjesztés arról szól, hogy nem. Én pedig a következőt mondom, és szeretném kiemelni a jegyzőkönyv számára. Nem értem, hogy ha ez a Tóth Mihály úr három cikluson keresztül végezte ezt a feladatot, annak idején az Oktatási Hivatal megadta az engedélyt mindenre, ami itt szerepel... (*Magyar Zita: Nem.*) De!

MAGYAR ZITA: Odaírtam, hogy ez hosszabbítás, de a szlovák nyelv az eredeti kérelmében nem szerepelt. Eredetileg csak érettségi vizsgaelnök volt; a 2. és a 3. pont nem szerepelt benne eredetileg.

MEDVEGY PÁLNÉ: A szlovák nyelvvel kapcsolatosan szeretném elmondani azt, hogy iksz idővel ezelőtt volt bent egy olyan kérelem, Barnáné Zajakovszky Mária kérelme, szintén szlovák nyelv, ahol az OKB nem támogatta, azért, mert nem volt neki szlovák nyelvből végzettsége. Viszont az anyagába betett nyelvvizsgáról dokumentációt. Ennek a végeredménye az lett, hogy az Oktatási Közlönyben láthattuk őt, mert az Oktatási Hivatal vezetője azt mondta, hogy nem előírás, hogy legyen szlovák végzettsége, ott a nyelvvizsgája.

Ez az ember a Békéscsabai Szlovák Gimnáziumban végzett, minden porcikája tele van a szlovák nyelvvel. A Békéscsabai Szlovák Gimnáziumban érettségizett. (*Paulik Antal: Engem tanított szlovákul a „szlovákban”.*) Én nem tudom, hogy akkor már volt-e olyan, hogy ha valaki négyes-ötösre érettségizik, az automatizmust jelent-e felsőfokú nyelvvizsgára; megítélésem szerint igen. Ha tehát ott elfogadtuk a középfokú nyelvvizsgát az általam említett helyzetben, akkor itt is el kell fogadni a felsőfokút. (*Fábiánné Orosz Ibolya: Ez az ember '52-es születésű. Akkor még nem volt ez így.*) Nem tudom, fogalmam sincs. Én kérdezem.

MAGYAR ZITA: Csak annyit szeretnék mondani, mindamelllett, hogy nincs előttem a másíknak az anyaga, de arra azért emlékszem, hogy az ő neve már a múltkori ülésen is egyszer felmerült; gondolom, ez egy emlékezetes eset volt. De az az igazság, hogy az én emlékeim szerint őt szakértőnek kellett hosszabbítani (*Medvegy Pálné: Ebben igaza van.*), és nem vizsgaelnöknek. A vizsgaelnöknel viszont a rendelet egyértelműen kimondja ezt az előírást. Tehát mi ezért tettük ezt így, teljes mértékben a jogszabályi előírásokat néztük. Mi nem ismerjük a háttérét, azt az OKB tudja. A jogszabály szerint ahhoz, hogy valaki vizsgáztathasson érettségien, abból egyetemi végzettségének kell lenni, és őneki ebből főiskolai végzettsége van. Azért van tehát itt a nem-elfogadás. Tehát vizsgaelnök lehet, és történelemből is lehet, hiszen abból egyetemi végzettsége van, viszont szlovák nyelvből főiskolája van. Ezért született tehát az Oktatási Hivatalnak ez a javaslata.

A másik pedig, hogy tíz év gyakorlatnak kell lennie nemzetiségi oktatásban.

MEDVEGY PÁLNÉ: Ő három cikluson keresztül eddig ezt csinálta.

MAGYAR ZITA: Az anyaga szerint ő nem iskolában volt...

MEDVEGY PÁLNÉ: A Békéscsabai Szlovák Gimnáziumban legutoljára 2009-ben volt vizsgaelnök, azelőtt 2006-ban, ha jól emlékszem rá.

MAGYAR ZITA: Igen, én is így emlékszem.

MEDVEGY PÁLNÉ: Akkor?

PAULIK ANTAL: A békéscsabai pedagógiai intézetben dolgozott.

MAGYAR ZITA: Igen, a pedagógiai intézetben, '97-től.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Egy ügyrendi észrevételem van ismét. Megint ugyanannál a problémánál vagyunk, aminél már évek óta, hogy miért kerül elénk a szakértői és a vizsgaelnöki anyag, ha amikor azt mondjuk, hogy legyen, mert tudjuk, ismerjük, azért vagyunk onnan referensek, azért delegáltak, mert jelen esetben most ez van, ugye?

ELNÖK: Azért nem teljesen. Valóban volt egy olyan időszak, amikor azt mondták, hogy az OKB állásfoglalása abszolút közömbös, ez teljesen így volt, emlékszünk rá. De most valahogy azt veszem észre, hogy ezt azért komolyan veszik.

MAGYAR ZITA: Természetesen, ha az alelnök asszony azt mondja, hogy igen...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De én szeretném megtámogatni Zsuzsát, mert ez az első eset, amióta én itt ülök hét-nyolc éve, hogy fordított a helyzet. *(Magyar Zita: Értem.)* Tehát nem az van, hogy olyan valaki kerül elénk, akire mi azt mondjuk, hogy nem igazán ide való, de mivel a törvényi feltételeknek megfelel, lehetőséget kap. Ez az első fordított eset, hogy ő egyébként megfelel, minden ízében, porcikájában, szívvvel-lélelkel, de hiányzik valami. Én ezt saját bőrömön nagyon megtapasztaltam annak idején, hogy mennyire fontos ez, és én egyetértek önnel. De én úgy gondolom, ezért vagyunk itt referensek. Ha Zsuzsa azt mondja...

MAGYAR ZITA: Azt hadd mondjam el, hogy mi ezt a részét nem tudjuk. Teljesen természetes, hogy mi ezt az előterjesztést tesszük, és elfogadjuk, amit az OKB mond, az igent. Meg fogjuk nézni, hogy megoldható-e ez. A rendeletnek van egy olyan passzusa, hogy aki országos elismertségnek örvend *(Dr. Lásztity Jovánka: Akkor túl van tárgyalva)*, gondolom, akkor ilyen szempontból az OKB foglalhat így állást. Azt kell megnéznem, hogy ez a vizsgáztatóira és a szakértőire is igaz-e. Ha ez az OKB előterjesztése, akkor mi tudomásul vesszük a javaslatát, tehát nem erről van szó. Az más kérdés, hogy meg kell néznünk hozzá a jogszabályi környezetet.

ELNÖK: Szintén megtámogatandó a javaslatot, azt is figyelembe kell venni, hogy nem nyüzsögnek ezek a szakemberek a mi területünkön, akár a szlovákon, de még a német vonalon sem, pedig elég sok iskolánk van és viszonylag sok szakértőnk.

Tehát igen a javaslat.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, osztályvezető asszony, és mindenkinek.

ELNÖK: A bizottság állásfoglalását kérem. *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság döntése tehát: igen. (165/2009.(09.22.) számú határozat.)

Most a szakértői névjegyzékre pályázók következnek. Itt nem lesznek vitás kérdések, mert személy szerint ismerem legalábbis az első hármat.

Az első Nagy Lajosné Bérces Ilona. Igen a javaslatom. *(Egyhangú egyetértés.)* (166/2009.(09.22.) számú határozat.)

A következő Faragó Tímea, a pilisvörösvári iskolából. Őt szintén javaslom. *(Egyhangú egyetértés.)* (167/2009.(09.22.) számú határozat.)

Schindler Lászlót hasonlóképpen javaslom. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen. (168/2009.(09.22.) számú határozat.)

Most átadom a szót Ibolyának.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Dr. Farkas Jenő következik, az ELTE román tanszékének oktatója. Mondhatom, hogy lassan évtizedek óta ismerem és dolgozunk együtt. Kiváló szakember. Feltétlenül javaslom.

ELNÖK: Kérem a bizottság állásfoglalását. *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is javasolja. (169/2009.(09.22.) számú határozat.)

Köszönjük szépen.

Tisztelt Bizottság! A következő napirendi pontunk az „egyebek”. Ennek keretében van-e valakinek fontos mondanivalója? Tessék, Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Úgy volt, hogy én már ma sem jövök, mivel a horvátokat már más fogja képviselni, ez a határozat már megszületett, a minisztérium is megkapta. De Ágiék nem tehetnek róla, amíg mind a tizenhárom országos önkormányzat nem erősíti meg vagy nem delegál új tagot, addig ez a helyzet. Nekem nagyon kellemetlen a következő delikvenssel szemben, hogy még mindig én vagyok itt.

De nem ezért kértem szót, hanem azért, mert azoknak, akikkel tizenöt évvel ezelőtt elkezdtek a munkát, nagyon szépen köszönöm, hogy együttműködhettem veletek; azoknak is, akikkel csak egy-két éve. Az a kérésem Gáborhoz, hogy ha lesznek dél-tiroli, vagy nem tudom, milyen utak, azért gondoljatok rám, saját költségemen nagyon szívesen be fogok csatlakozni a társasághoz. Remélem, nem haragszotok meg ezért.

A továbbiakban nagyon sok erőt és jó egészséget kívánok nektek, hogy tovább tudjátok ezt folytatni, mert ez bizony néha nem könnyű.

DR. PILLER GYÖRGYNÉ: Roppant elszomorított bennünket ez a bejelentésed.

ELNÖK: Ezt tudtuk már, és láttuk már a javaslatot. Én is nagyon megköszönöm ezt az időt. Te tizenöt évet számoltál, én nem számoltam ennyi időt... *(Agatics Hajnalka: Akkor tizennégy... – Derűltség.)* '94 óta, akkor a tizennégy éves együttműködést köszönöm; nagyon jó volt. Természetesen úgy gondolom, ha lesz olyan alkalom, akkor meghívunk arra az alkalomra külön, és akkor légy szíves, gyere el.

AGATICS HAJNALKA: Köszönöm szépen, ezt megígérem.

ELNÖK: Ági?

HORVÁTH ÁGNES: Ehhez a felszólaláshoz szeretném elmondani tisztelettel az OKB-tagoknak a következőt. Jogilag az OKB jelenlegi felállása mindaddig marad, amíg a miniszter úr másokat ki nem nevez. A delegálás joga az országos önkormányzatok részéről augusztus 24-ével tulajdonképpen megtörtént – ez volt az erre megadott határidő –, a szakállamtitkár úr egy ilyen tartalmú felkérést továbbított. Vannak önkormányzatok azonban, amelyek erre máig nem reagáltak. Aki reagált: a bolgár, a szlovén, a német, a horvát, a román, a lengyel, a görög, a cigány és a szlovák; a többiek nem jelezték még delegáltjaikat. Írásban kell jelezni a delegálást különösen akkor, ha nem marad egyébként ugyanaz a tag. A miniszter úr az új tagokat megbízta, felkérni, és a felkérést mindig az alakuló ülésre hozzuk el, akkor jön el az a két-három új tag, aki más az előzőhöz képest.

Vannak olyan önkormányzatok, amelyek voltak szívesek jelezni, az örmény, a szlovák, s a többi, akik még várnak, hogy ők ugyan delegálnak, de várják a közgyűlési megerősítést.

Mert önkormányzata válogatja; a zöme önkormányzat az ilyen delegálást saját határozattal erősíti meg, ez teljesen érthető, illetve ez a feladat kinek-kinek a működése szerint történik ez.

ELNÖK: Igen, tessék!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mivel érintettek vagyunk, mint rossz nebulók, egyrészt elnézést kérek. Másrészt szeptember 12-én ült össze az országos önkormányzat közgyűlése Pécsen először augusztus 24-ét követően, ahol döntés született. Az én delegálásomat meghosszabbították. A kérdés az, hogy én akkor írjak?

HORVÁTH ÁGNES: Természetesen! Az elnök úr erősítse meg a szándékot a határozattal, mert ez a jogalap.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, meg fogjuk tenni még a héten, és elnézést kérek.

HORVÁTH ÁGNES: És tisztelettel kérek erre mindenkit, aki a saját nemzetiségét nem hallotta volna, ha ez már megtörtént. Tudniillik addig a jelenlegi tag összetétel fog jönni, ezt ígérhetem.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e más téma az „egyebekben”? Zsuzsa, tessék!

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, elnök úr. Két témában szeretnék szólni, az egyik a nemzetiségi tankönyvpályázat, amely az 1,1 milliárdban szerepelt. Ott megkapták a pályázatot beadott fenntartók a választ valamikor nyáron, hogy mennyit nyertek nemzetiségi tankönyvekre. Mindenki tudja azt, hogy a nyár folyamán, valamikor augusztusban volt a határideje annak – 15-én –, amikor a tankönyvtámogatás 40 százalékát át kellett utalni a kiadóknak. Így átutalt az Országos Szlovák Önkormányzat is. Ez nagyságrendileg, durván 10 millió forintot jelent, ami most gondot okoz az Országos Szlovák Önkormányzatnál azért, mert az állami támogatásból még egy fillért sem kaptak. Ez tehát átmeneti nehézséget okoz, komoly nehézséget. Annak ellenére, hogy az országos önkormányzat vezetése, így az alelnök asszony személyesen kereste meg a minisztériumot, és a minisztérium olyan tájékoztatást adott, hogy az összes ezzel összefüggő dokumentációt átküldte oda, ahova kell, és rövid időn belül megkapják az országos önkormányzatok.

Maholnap szeptember végét írunk. Augusztus 15-éig a bekerülési összeg 40 százalékát kellett a kiadóknak átutalni, amit megtettek. Azért tettek meg, és azért utalták át, hogy az év elején ne lehessen lufit fújni, és ne legyen belőle ütközés, ne legyen média hír, ne legyen gond és probléma, hanem zökkenőmentesen kezdődjön a tanév. Nem tudom, a többi kollégánál ez hogyan van, de az elnyert tankönyvtámogatásból még egy fillért sem kaptunk meg, noha a kiírás szerint már meg kellett volna kapni. Ez az egyik.

A másik. A múlt héten szerdán oktatási bizottsági ülés volt, és az ülésen a 160 fő alatti lélekszámú iskolák vezetői részéről felmerült az informatikai pályázat, amelynek, ha jól emlékszem, szeptember 4-e volt a leadási határideje. Nagyon sérelmezik ezek a kisebb létszámú, de az adott faluban nagyon fontos küldetést betöltő iskolák, hogy az informatikai pályázatból nem meríthettek. Arra hivatkoztak, hogy kopogtattak, telefonáltak, és olyan tájékoztatást kaptak, hogy ez a pályázati kiírás tervezet formájában szerepelt az OKB asztalán. Én ilyenre nem emlékszem, pedig minden OKB-ülésen itt voltam, de én ilyenre nem emlékszem, hogy véleményeztük volna az informatikai normatívával összefüggő pályázati kiírást. *(Magyar Zita: Júniusban volt itt bent.)* Nem volt.

ELNÖK: Júniusban?

MAGYAR ZITA: Én láttam egyet, akkor arról volt szó, hogy július 10-éig lesz kiírva.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Pontosítanám, hogy a tankönyvpályázat, amiről beszélsz, az nem tankönyvpályázat, az a tartós tankönyvekre a fenntartóktól járó összeg, nem? *(Közbeszólások.)*

MEDVEGY PÁLNÉ: Öt témában pályázhatott a fenntartó. A 30 millióra, a vegyes bizottságra, a nemzeti... *(Közbeszólások.)*

HORVÁTH ÁGNES: Négyre.

MEDVEGY PÁLNÉ: Nem ötre?

ELNÖK: Ennek a jegyzőkönyvben utána kellene nézni, hogy mi volt ez, milyen pályázatban volt ez.

MAGYAR ZITA: Akkor arról volt szó, hogy júliusra lesz a kiírás.

MEDVEGY PÁLNÉ: Augusztus végén jelent meg.

MAGYAR ZITA: Igen, de úgy volt, hogy július közepére lesz.

ELNÖK: Igen, magáról a pályázatról tudom, hogy augusztus vége, de hogy a véleményezés hogyan volt, ennek a jegyzőkönyvben utána lehet nézni, mert én sem emlékszem rá, de a jegyzőkönyvben benne kell legyen, ha itt szerepelt.

A következő ülés időpontját kell még meghatározni. A keddi napokban maradtunk, és még ebben az összetételben, mert bárki bármit mond, amíg nem lesz miniszteri felkérés, addig az eddigi tagoknak kell képviselni. Ági, a következő ülést mikorra tervezhetjük?

HORVÁTH ÁGNES: A dolgok mai állása szerint – én mindig ezzel kezdem – államtitkári értekezleten, belső egyeztetésen jelenleg legalább négy anyag fut, ami minket érinthet, az óvodai nevelés, a kerettantervek, az előbb említett 14-es, a 100-as érettségi rendelet, a szakmai szolgálatokra vonatkozó rendelet; én négyet gyűjtöttem össze, amiben mi is érintettek vagyunk. Tulajdonképpen csak a költségvetési törvényjavaslat az, amely pillanatnyilag október 6-ai határidővel fut házon belül, mert utána már a parlament előtt olyan stádiumban van, hogy akkor mi már nem véleményezünk. Minél közelebb kellene a következő ülés az október 6-ához.

ELNÖK: Mi azért szeretnénk tervezni. *(A jelenlévők egymás között egyeztetnek.)* Ami számomra számításba jöhet, az az október 20-a. De a pontos időpontról majd mindenki értesítést kap.

A mai ülést ezzel bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 14 óra 37 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

Általános bevezető	4
Konzultáció a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetési törvényjavaslatának közoktatást és nemzeti és etnikai kisebbségi oktatást és nevelést érintő előirányzatairól	4
<i>Simon Istvánné szóbeli kiegészítése</i>	<i>4</i>
<i>Csillag Márta szóbeli kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>7</i>
Tankönyvjóváhagyás	14
<i>156/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>15</i>
<i>157/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>15</i>
<i>158/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>15</i>
<i>159/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>160/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>161/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>162/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>163/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
Az országos vizsgáztatási névjegyzékre, illetve a szakértői névjegyzékre érkezett pályázatok véleményezése	17
<i>Országos vizsgáztatási névjegyzék</i>	<i>17</i>
<i>164/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>165/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>19</i>
<i>Országos szakértői névjegyzék</i>	<i>19</i>
<i>166/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>19</i>
<i>167/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>19</i>
<i>168/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>19</i>
<i>169/2009.(09.22.) számú határozat</i>	<i>20</i>
Egyebek	20

